

Çocuk ve Deniz Kaplumbağası



Çınar BİBER

Çocuk ve Deniz Kaplumbağası

Çınar BİBER



Yazın ilk sıcak sabahında Mateo adında bir çocuk plaja kořtu. Parlak sarı tiřörtünü, kırmızı hasır řapkasını ve beyaz spor ayakkabılarını giymiřti. Çöp toplamak için küçük bir bez çanta taşıyordu. Ayaklarının altında kum sıcaktı ve deniz ona merhaba diye fısıldıyordu. Mateo aralıklı dişleriyle gülümsedi ve parlayan suya baktı.



Kum tepelerinin yakınında Mateo parlak tişörtlü insanlar gördü. Biri Maya adında uzun boylu genç bir kadındı. Turkuaz tişörtünde deniz kaplumbağası logosu vardı ve elinde bir dosya tutuyordu. Yanında turuncu yelek ve geniş hasır şapka giymiş Sam adında yaşlı bir adam duruyordu. Mateo'yu eski dostlar gibi yanlarına çağırdılar. "Kaplumbağa plajına hoş geldin," dedi Maya nazikçe.



Maya, Mateo'ya büyük, yeşil-kahverengi bir deniz kaplumbağasının posterini gösterdi. "Anne kaplumbağalar bu kuma geceleri gelir," dedi. "Derin bir çukur kazıp yumurtalarını bırakırlar." Mateo'nun koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Tam buraya mı?" diye sordu. "Tam buraya," dedi Sam, bastonunu kuma usulca vurarak. "Ve bize ihtiyaçları var."



Maya, Mateo'ya bir çift yumuşak eldiven verdi. "Kum temiz ve sessiz olmalı," diye açıkladı. "Çöpler ve gürültü anne kaplumbağayı korkutup kaçırabilir." Sam yavaşça başını salladı. "Deniz kaplumbağası utangaç ve yavaştır," dedi. "Kararlıdır ama bizden sabır bekler." Mateo eldivenleri giydi ve kendini çoktan önemli hissetti.



Mateo bez çantasıyla kıyı boyunca yürüdü, plastik bardakları ve dolaşmış ip parçalarını topladı. Sam bastonuyla onu izledi ve insanların geride bıraktığı küçük şeyleri gösterdi. "Her küçük parça önemlidir," dedi Sam. "Temiz bir plaj güvenli bir plajdır." Mateo başını salladı ve toplamaya devam etti. Çanta ağırlaştı, kum düzeldi.



Sonra Maya gönüllüleri bir araya çağırdı. "Ziyaretçilerin öğrenmesi gerek," dedi, "geceleri plajı nasıl sessiz tutacaklarını." Mateo'ya baktı. "Onlara öğretmemize yardım etmek ister misin?" Mateo'nun kalbi sevinçle çarptı. "Ben mi?" diye sordu. "Evet, sen," dedi Maya sıcak bir gülümsemeyle. "Bunun neden önemli olduğunu zaten biliyorsun."



Mateo, Maya'nın yanında yolun yakınında durdu ve plajdakileri selamladı. "Lütfen kumu temiz tutun," dedi kibarca. "Ve lütfen hava karardıktan sonra sessiz olun, çünkü deniz kaplumbağaları burada yuva yapar." Bazıları dikkatle dinledi. Bazıları sorular sordu. Büyük radyosu olan bir adam hemen radyosunu kapattı. Mateo paylaştığı her nazık sözle daha da dikleşti.



Bir aile bir torba atıştırma ile yanlarına geldi. Mateo yakındaki çöp kutusunu işaret etti. "Ambalajlarınızı güvende tutabilir misiniz?" diye sordu. Çocuklar başlarını salladı ve her kırıntıyı topladı. Maya, Mateo'ya küçük bir başparmak hareketi yaptı. "Harika bir öğretmensin," diye fısıldadı. "Her şeyi nazikçe anlatıyorsun ve insanlar dinliyor." Mateo o kadar geniş gülümsedi ki aralığı görüldü.



Güneş batmaya başlarken Sam herkesi sessiz bir halkada topladı. "Şimdi zor kısmı geliyor," dedi, soluk mavi gözleri parıldayarak. "Beklemek." Bir zamanlar tam üç saat boyunca izlediği bir kaplumbağanın hikâyesini anlattı. "Sabır," dedi, "bir tür özendir." Mateo dinledi ve kendisinin de sabırlı olabileceğine karar verdi.



Gökyüzü mor ve pembeye döndüğünde Maya, Mateo'ya üzerine kırmızı bez sarılmış küçük bir el feneri verdi. "Kırmızı ışık kaplumbağa gözlerine naziktir," dedi. "Sesimizi kısık, ayaklarımızı hareketsiz tutarız." Sam küçük ahşap tabelalarla ip gerilmiş bir alanı işaretledi. "Burası yuvalama bölgesi," diye açıkladı. "Onu iyi koruyalım, dostum."



Mateo yumuřak kumda oturup bekledi. Dalgalar yavař ve dzenli bir řekilde gelip gitti. Uykusu geldi ama sessiz kaldı ve izledi. Sam yakında oturdu, bir tař kadar sakindi. "Gzel řeyler bekleyenlere gelir," diye mırıldandı Sam. Mateo kırmızı hasır řapkasını daha ařağı ekti ve gzlerini karanlık suda tuttu.



Sonra sığ sularda bir şey kıpırdadı. Soluk beneklerle kaplı büyük, yeşil-kahverengi bir kabuk dalgalardan yükseldi. Geniş ön yüzgeçleri deniz kaplumbağasını yavaşça kuma doğru itti. "İşte orada," diye fısıldadı Maya usulca. Mateo nefesini tuttu. Kabuğuna kum yapışmıştı ve koyu gözleri nazik ve bilge görünüyordu.



Kaplumbağa arka yüzgeçleriyle kazdı da kazdı, yavaş ve emin. Mateo onun sabrını izledi ve kendi sabrının büyüdüğünü hissetti. "Şimdi yumurtalarını bırakıyor," diye fısıldadı Sam. Mateo kıpırdamadı. Konuşmadı. Sadece önemsediy, ay ışığı kadar hareketsiz. Bitirdiğinde, yuvayı iyice saklamak için kumla örttü.



Sonunda deniz kaplumbağası döndü ve suya doğru süründü. Geniş yüzgeçleri kumda bir harita gibi uzun çizgiler bıraktı. Mateo, bir dalganın altına girip kaybolana kadar izledi. "Onu güvende tutmasına yardım ettin," dedi Maya. Sam sıcak, kırışik gülümsemesini gösterdi. Mateo aynı anda hem gururlu hem tok hem de uykulu hissetti.



Sabah Mateo, gönüllülerin "Lütfen sessiz olun, kaplumbağalar yuva yapıyor" yazan küçük tabelaları asmalarına yardım etti. Ziyaretçiler tabelaları okudu ve alçak sesle konuştu. Herkes temiz, parlak kuma gülümsedi. "Bize önemsemeyi öğrettin," dedi bir gün önceki baba. Mateo başını salladı, yardımının bu plajda kalacağını bilmekten mutluydu.



Eve yürürken Mateo kumun altındaki sessiz yuvanın yanından geçti. "İyi uyu, küçük yumurtalar," diye fısıldadı. Sam kum tepelerinden el salladı ve Maya, "Gelecek yaz görüşürüz, kaplumbağa yardımcısı!" diye seslendi. Mateo kırmızı şapkasının altında aralıklı dişleriyle gülümsedi. Denizi önemsemenin sabır, sessizlik ve nazik bir kalp gerektirdiğini biliyordu. Deniz ona usulca şarkı söyledi.